

కుప్ప్యంపుచరితము.

(ద న రా క ర్త న లు)

అవ్వారి పెంకటకోటయ్య గారిచే వ్రాయబడి
జెజవాడ వాణీముద్రాక్షరశాలయందు
బి. కే. స్వామిచే ముద్రింపబడియె.

1914.

మొదటికూర్పు 500 ప్రతులు.



శ్రీమత్పరదేవతామైనమః

దుష్కృతచరితము

- 1 రాజవకాళియా, దుష్కృతుండను, రాజుచరిత వినుడి
భువిపై! సాజన్యంబునమనుడి
నుయశో! రాజితగతిగనుడి
భూజనులియ్యది, పూజితముగవిసఁ దేజము నుఖమెందున్
తామై యోజనుఁబెంపొందున్॥

- 2 కలదొక్కరాజ, త్వలఘుగుణాధ్యుడు, బలిదువ్యంతుడు జగతిఁ
చాలఁ | విలసిలెశుభగుణధనితిఁ
మేలౌ | సుకృతమొసంగెడినీతిఁ
ఇలమైఁబాలన, సలుపుచుబ్రజలకుఁ, దలిదండ్రులుదానై
మిగులఁ | బాలుపులనిడువాడై ||
- 3 భూరమణుండత, డొక్కనాడెంచెను, వారనికుతుకంబొప్పఁ
భువిలో! వారలు పారులుసెప్పఁ
సారో! దారులు మంత్రులునొప్పఁ
ఘోరాటపులఁ, గ్రూరమృగంబుల, ధీరతమైవేటాడఁ
ప్రజలఁ | బ్రోచెడువేడుకతోడఁ ||
- 4 అంతటమృగయులు, వెంబడిరా న, త్వంతగూరుడతఁడు
అటవీ! ప్రాంతములందుననవుడు

- గలయా! వింతమృగంబులనుగడు
పంతముతోనసి, యొంతయుఁదిప్పియ. సంతంబగుకడిమి
జంపె! స్వాంతముకీడనమి॥
- 5 చెదరినసింగము, లదరినగజములు, మదమడగినశరభములు
మఱియు॥ బ్రదరహంతములగువృక్షముల్,
కత్తి॥ దుడిగాంచినబెబ్బలులు
చదిసియుఁజెల్లా, చెదరై పోయియు, గొదలదూరులేడుల్
కలుగ॥ బదిలమయ్యెఁగారడవుల్॥
- 6 మానవనాథుడు, ధిరుడుదూరపు, గానలకటుచనియె
తనయా! నేనలకందకమఱియు
జనుచు॥ వహింతపోవనిఁగనియె
జానగుతరువులు, మనుగంధము, మానసమలరించె

మకాని! సానమె! ఎనియెంచెన్ ||

7 సింగంబులతో, సంగతిమనుమా, తంకిశోరములొలయన్
 యోడే! శృంగని మేకలుదనియన్
 భోగీ! ద్రుంగని నకులము ముఱియన్
 పొంగుచుశార్దూ, లాంగనపెంచడె, లంగెడుహరిణములున్
 రాజీం, ద్రుంగడునలరించెన్ ||

8 అట్టితపోవన, మందునవిసయం, బుట్టిపడెడు వేషమునన్
 అరా! పట్టిసాచ్చెమోదమునన్
 లోలో! నట్టెమెచ్చెశాంతమునన్
 మెట్టలుమెల్లన, గదలించుచునా, దిట్టడతండటుపోవన్
 ననిబొడ! కట్టెరావమాన్వన్ ||

9 తేనియలొల్కెడి, చానలపల్కులు, జానుగ! ఎవిందె

ధరణీ! జానికీవివేచితాపాండై
అపుడే! మానససభవనకు సంపై
నూనశరంబుల, బానియెదిరైను, మానవపతిమనమందు
బొరినను! మానముబలుముగఁ బొందె॥

10 అంగజాశరమన, నంగనయొకరితె, శృంగారంబుగనిచట
చెలులు॥ బొంగారెడుతివుట
కనకం! పుంగలశంబులనెడుట
రంగుగస్మరము, లంగొని తీవల, కుంగడువడిబోదె
బెడసె! సంగతికునెబలుచాయ॥



11 ఈమానిని, జూచినయంతనె, నామానసమందు
మోహం! బీమెయిఁ బెంపొందు
తపసుల! వామాక్షీనిబొందె

గామించుటకడు, కల్పవృక్షమగుగద. యే మొకాపారపుడ
దొసగుల్ ప్రేమించనివాడ.

12 క్షత్రసూభవ, యెయుండినచో. భాత్రీనాధుడనేను
శ్యామా, గాత్రలక్షణముజూడ
అన్య! క్షేత్రముగాదాయె
ఆత్రమదేలగు, నిచ్చటనీనపు, పుత్రిని బెండ్లాడ
మరుడు. క్షేత్రతదోల్కాడ.

13 కాపునడగ్గరి, కన్నెలచిన్నెల, భావంబెక్కగఁ గాంతు
ముక్తా! భావినిపలుకాలింతు
అంత. భావమ్మునుగుతించు
ఏవంశంబున, బుట్టుకకల్గెనె, యీవిధముననిందు
ఏలాకా! ఆవాసము కనుగొందు.

- 14 అనిమనమున యోజనఁజేయుచున, యన్యనిమిష సముడునృపుండుఁ
వేవే । వనితలకడకునుఁజనుడుఁ
నారా మనుజుపతినిఁగనుగొనుచుఁ
ఘనలజ్జాభర, మునఁగను మొరగియు, మునియానతిస్మృతిరాగఁ
త్యరత్నఁ జనియఘ్నముగొనిరాగఁ॥
- 15 అందముచందము, గలుగుశక్తుల, పొందరిడెందముఁగదియఁ
దారా జేర్చుడుగాంచుచు జెలియఁ
లోనఁ సందియమడుచుననియెఁ
ఇందుముఖిరో! నీకుం దలిదండ్రుల, నందగువారలనోలిఁ
మాకుఁ విందుగఁదెల్పుఁగఁబోలు॥
- 16 వారిజనేత్ర శ, కుంతశలజ్జా, భరముమనమునుఁగప్పఁ
రాజుఁ జేరిమాడ వెరపొప్పఁ

కుంజం బోరజేసికొని చెప్పెన్
భూరమణాక, బృనిపుత్రిక నే, వారుసోమపీఠమునన్
నిషన్ | శ్రీరిపుడు నేమమునన్ ||

17 ఆగమనార్కుల, కామిారలుని, పూగమహిజముజూడన్
తాంబూలీగుల్మంబులనీడన్
కాసా! రాగతవాయువుకూడన్
భాగుగనుండుడు, మాగురుడతిథుల, యాగమనమునకుఁజాలన్
మదిలో! రాగిలెడినేవేళన్ ||

18 అనపుడుమనమున, దనరుచునృపుడా, వనజాననపల్కంగన్
మదిలో! ననుమానము హెచ్చంగన్
తరుణిన్ | గనుగోనలునూడంగన్
మనివిందుము క, బృనివిజితేంద్రియు, డనియమ్మనికినివనిలో

గల రే? తనయులు తనయలు నబలా॥

19 అననాయమయనె, మనుజేంద్రాను, జనకుడుకాష్ఠిమునియు
 జెంచె॥ జనవొప్పగల్గజేముడియు
 నించె॥ దనతనయనెనేననియు
 మునునెకమునినా, జననమునడిగిన, మునిపతితానిటు తెలిపె
 గాదే॥ యునితనమునువేచెరుప॥

20 మేనకయిగ్రుని, యానతిబెడశా, మేనుపసిండినిదెగడ
 కనుల॥ మినుపొతములుపొగడ
 నడల॥ జానగుతభక్తేర్పడగ
 మానిమానసము, బూనికగొనగా, గానముజేయుచును
 రాగా॥ మానియుడాయుచును॥

21 మారుడుకోయని, యారువగాబ్బి, దారకులచ్చెనువొంద

వేవే! గాదమమెడదాడజెందా
 మేనా! వారిజములుదాపొందా
 వారలకుద్భవ, మైరాగిల్లని, వారిరువురువిడువ
 శిశుతా! శ్రీరాజులెడిమగువ

22 నన్నశకుంతము, లెన్నియొపెంచగ, నన్నదానిమునితెచ్చే
 శోభా! భృన్నతులకులోమెచ్చే
 జెంచా! గ్రన్ననసతులకునిచ్చే
 చిన్ననాటగో, లెన్నిజముగనే, నన్నదుదండ్రాడిగఁగబ్బ
 రాజా! విన్నదాననీజాడ

23 అంతరంగమా, చింతిల్లకుమిక, చింతడిరెసకనుచు
 భూపు! జెంతయు మోదముగనుచు
 కన్య! జెంతకుఁబిల్చియలరుచు

దంతియాన! లే, మావిసల్లకొనె, వింతతీవయిదియెదియో
చూడఁ. స్వాంతమలరైగతమెదియో॥

24 తుమ్మెదలిమ్మల, పాటలుపాడుచు, గ్రమ్మివపూఁబొండఁ
పూడే! నెమ్మాద్యదత్తిగ్రోలఁ
చూపుల్. సమ్మతించెనటుచూడఁ
కొమ్మ! యన్నరుని, యుమ్మరపుందిన, మమ్మకోయిలలుకూయఁ
చిలుకల్. దిమ్మగనఱచెడిననియె॥

25 చదువనియగున, మృదవతియర్థము, మదిచేటుగుటచే రసముల్
లోలో! గదురగహవాదికముల్
వేవే! బెడుగుచుండ నెమ్మనముల్
గదియఁజేసియ, మృదనుడుపుష్ప, ప్రదరములదయతనెసెఁ
వారిఁ. దుదిఁదంపతులుగఁజేసె॥

- 26 ననితా! నీకడు, పునఃబుట్టినపు, త్రునిసీమో, ముకొఱకు
 సప్తాం బునిధిప్రావృతధరకు
 సప్తమా! టునుగాఁజేయుదుఁడుదకు
 నినునాకణ్వుని, పనుపువడసితో, వ్హానిరామఱువకెద
 దగవా! రినిబంపెదఁజనెదఁ॥
- 27 అనిషపివినెఁగ, ణ్వునివలనంగల, పెనుభయమునమదిగలగ
 వేనా! జనములుతనోరాగ
 నూనా! స్త్రీనిబలమదివెనులాగ
 జనపతిరాజ్య, బునఁగలచింతల, దినము బుడచుటచేత
 చేతం! బునఁదామఱచెనువనిత॥
- 28 ఇటఁగణ్వుండు, త్కటకాహృదస్య, ఘటితశకుంతలఁగనియె
 సప్తమా! ట్వులుతేజంబనినియె

కార్యం బ్రహ్మకృముదమనియో
చక్షులపరాక్రమః, బహుభాహాబలు, నటమహాసంబులుమించు
సత్తితా । నటవీసలిసుతుగాంచెత్ ॥

29 పుట్టినయానృపు, పట్టితనంతన, పట్టియాడ్చుసింగములన్
దానె । కొట్టుచుండు బెబ్బలులన్ .
చేతన్ । నెట్టబోవునై లములన్
అట్టిటనరా, నట్టిపరాక్రమ, ముట్టిపడఁగఁదిరుగాడున్
కరులున్ । గిట్టగఁగఁడుబోరాడున్ ॥

30 సర్వదమనుడని, సర్వవేత్తతా, సంయములెల్లరు బిల్వ
సఖులై । యన్విసురసుతులై
నృపతా । నిర్వాహకుఁడనుఁగొల్వ
గర్వంబునఁదిరు, గంగనెఁగఁబ్బడ, ఖర్వబలునిపానిన్

దుష్టం! తోర్కీనాయకనుతని॥

31 పురవరములలో, బాలుపొందగఁడగు, తరుణమువీనికివచ్చెన్

గానన్! దరుశిశకుంతలన్తోడ్డన్

వీనిన్! నరవరుకడకికఁజేర్చున్

స్థిరమతిమునియిటు, పొరిఁదలచియున! బృరమగువేడుకతోడ్డన్
పుత్రీ! విరహముతాపముగాడన్॥

32 తనశిష్యులతో, దనయనుబంపుచు, మునితనమనమసియాడన్
రాజేం! ద్రునితోఁజెప్పుజూడన్

తపమే! ధనమగుమునులకుఁజూడన్

తనయున్నతకుల, మునుబందుగులెఱు, గనియింకన్నియఁ, ప్రితిన్
మదిలో! గనికొనుమనుడీవనితన్॥

33 అనిసంతమఖి, మునునారాయణు, డనుపుగనిచ్చుతమ, యున్

దేహం బునుభోషించుతరవియు
ప్రాణం బునుగాపాడుతవిధియు
అనుకూలంబగు, ఘనదాంపత్యము, మనమా రెడుసిరులు
శివులే! సానరించుదురనియె॥

34 అంతశకుంతల, యెంతయుఁగుతుకము, చింతయుసమముఁజెరుగఁ
అటవీ! ప్రాంతముశోభలులేఱుగఁ
వసుధా! కాంతునిపజ్జకునఱిగఁ
స్వాంతముఁదనువుచు, జెంతెనుతుండ, త్యంతముదముఁజేయంగఁ
తాడు! వ్యంతుడుమదిడాయంగఁ॥

35 సగరముడగ్గరు, మగువకుమదిలో, వగపగుదుశ్చకునంబుల్
భోడో! సగవడె దనకుతుకంబుల్
రాజే! మిగఁజేయునొమోసంబుల్

మగువలకేయె, మగవచ్చినను, మగవారలుధన్యుల్
నన్నే | మగజూతురొయన్యుల్ ||

36 అనితలపోయుచు, బిత్తళిఘ్యులతో, జనియాడువ్యంతునికీ
తనరా | కనుడెలిపిసయాకలికి-

తారా | జనుమతింపకయె పలికె
మునులటమునిక, న్యనువరియించితి, సనుచువచించెదరారా
నేనా | వనులనెఱుగనౌరారా ||

37 పుత్రుడుగల్గిన, పాలతుకయటనే, ధాత్రీనాధునిజాయ
నాకీ | పాత్రుడువనివరుడాయె
గానన్ | పుత్రతవచ్చితిడాయన్
శత్రుత్వమునన్, సందర్శింపక, మైత్రిగొనుమను
అనిసం | ధాతృత్వమునోసనెడి ||

- 38 ఆమాటలువిని, సూమునితనయులు, భామినికన్నియుఁజెప్పఁ
 గుగిలోఁ బ్రామినదుఃఖముఁత్రిప్పఁ
 ప్రాణి స్వామియెడుటఁబడిచెప్పఁ
 భామామణియు, గామించినన, ప్రియనుజేసుకుసెప్పె
 ఎదురై । శ్యామయు గురుతులుసెప్పె॥
- 39 వన్నెలుచిన్నెలు, దళుకొత్తగఁదా, నెన్నిగతులఁజెప్పినను
 దైవం బున్నతినోర్చనికతన
 తానా మన్నెకాఁడుబల్పతిన
 వన్నెలాడిగొన, నెన్నకపోయెను, పున్నియపుంగనియయ్య
 బుద్ధి । గన్ననసంశయమయ్య॥
- 40 విధిదూరుచున, మృదురాధరసా, శ్లథవేణిభరయగుచు
 నాసా । గ్రథతశుభాంగుళియగుచు

బోతా! స్వల్పతమః సుతానమచ-
 మధితారశినా, శిఫలముగానుడి, సుధాగోత్రేషు రావముతో
 నచ్చే! బుధులిస్సే! యనగ్నోహ్లో॥

41 అకసమందున, నాకారగ్నై, వాకొకశుదయిం చె

రాజా! నీకశ్రతమశునగుచు

కాడ! నీకనశించిలివనుచు

నీకొనుగునుమి, నాకాచగ్దస, మాకృతియితడంచు

ఎకిమ! జాకరశివినిమిం చె॥

42 అందఱువనగా, సాదియమితయు, గ్రంథకొనవియ్యుల్

వినునా! కందముగాలోగ్నముల్

దెలిపెన్! వినుగ్నోక్తులక్షోహల్

బృందారకుల, పృందరుశినికే, కొందునచునృపులచే

బుగులూ! నందడడుచునుతియుంచు॥

43 అంతశకుంతల, పత్నిగంగానిదు, మృతమహీపతియెసగై-
శార్దూ! క్రాంతధర్మితపాసగై-
హయమే! ధాంతయాజ్ఞయెయెసగై-
సంతతదానము, లంతశ్శుద్ధుల, కంతయై రాగ్యమునై-
తాపస! చింతలవనులకుఁజనియె॥

44 శాకుంతలుడై, భరతుడుదాన; నో బలాస్యతెసెలగై

జగముల్! వేక్షింపఁగఁజెలఁగై

వసుధా! క్షీరగుణములుకలిగై

ప్రాకట్యింపింను, ధాకాత్మజ్వల; మెనకుబంగణమెలఁగై

సావనా! హృదయమునఁజెలఁగై॥

45 భరతుడుసగుణ, భరితుడుసహత, గురితుడువిలసద్యశు॥

శౌర్యా! దరసాహసబంధురైః
 విత్యా! చరతాధ్వరముదితైః
 సురతానసమృక, సుకుచిరవశము, ధరపై వెలయుంచె
 భూమి! గురుతుంగబాలించె॥

46 భానురశ్మింగపు, రీసంవానుడు, దాసరక్షకుడుహరియు
 ప్రాప్తే! దోసముఁబాపునుసిరియు
 నిరతో! ద్యాసితక్షితియుంగదియు
 భాసిలునిశ్చో, ల్లాసవిలాసము, లీసచ్చరితమువిన్న
 ధర్మ! బాసమెయ్యంగనుగొన్న॥

సమాప్తము.

10388

